

PL

PL

PL

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 12.1.2011
KOM(2011) 11 wersja ostateczna

**KOMUNIKAT KOMISJI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO, RADY,
EUROPEJSKIEGO KOMITETU EKONOMICZNO-SPOŁECZNEGO I KOMITETU
REGIONÓW**

Roczna wizja wzrostu gospodarczego: wsparcie całościowej odpowiedzi UE na kryzys

KOMUNIKAT KOMISJI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO, RADY, EUROPEJSKIEGO KOMITETU EKONOMICZNO-SPOŁECZNEGO I KOMITETU REGIONÓW

Roczna wizja wzrostu gospodarczego: wsparcie całościowej odpowiedzi UE na kryzys

Kontekst

Niniejsze pierwsze roczna wizja wzrostu gospodarczego oznacza początek nowego cyklu zarządzania gospodarczego w UE oraz pierwszego europejskiego półrocza koordynacji polityki gospodarczej. UE podjęła zdecydowane działania by przeciwdziałać kryzysowi, dzięki czemu pogorszenie stanu finansów publicznych i wzrost bezrobocia były mniej odczuwalne niż w innych częściach świata. Wysoki poziom ochrony socjalnej w UE złagodził najdotkliwsze skutki kryzysu, jednak wskutek niższego wzrostu wydajności ożywienie gospodarcze w Europie jest wolniejsze.

Zgodnie z najnowszymi prognozami pojawiają się, choć w nierównomiernym stopniu, oznaki ożywienia gospodarczego. Sytuacja na rynkach finansowych jest nadal chwiejna, jednak gospodarka realna wykazuje oznaki poprawy w niektórych sektorach, dzięki wzrastającemu eksportowi na fali ponownej intensyfikacji globalnego handlu. Pozostają jednak nadal obszary niepewności. Po okresach większej ufności w powrót wzrostu gospodarczego następują okresy pogorszenia nastrojów, również wskutek zagrożeń związanych z rynkiem długu państwowego. Europejskie gospodarki czeka okres istotnych korekt. Sektor finansowy nie powrócił jeszcze do normalnych warunków, nadal zdarzają się przypadki małej odporności na niekorzystne warunki i zależności od pomocy państwa. Warunki kredytowania nadal nie odbiegają od normalnego stanu, a w licznych państwach członkowskich gospodarstwa domowe i przedsiębiorstwa wciąż borykają się z nadmiernym zadłużeniem.

Wpływ kryzysu

Mimo szybkiej odpowiedzi ze strony UE skutki kryzysu są dalekosiężne. Doprowadził on do znacznego ograniczenia działalności gospodarczej, istotnego wzrostu bezrobocia, ostrego spadku wydajności oraz poważnego osłabienia finansów publicznych. Prognozy wskazują, że do końca 2012 r. w jedenastu państwach członkowskich produkcja będzie nadal niższa w porównaniu z poziomem sprzed kryzysu. W 2010 r. dług sektora publicznego brutto w UE wzrósł łącznie do poziomu ok. 85% PKB w strefie euro i 80% w skali całej UE. Wpływ kryzysu na budżet pogłębi jeszcze problemy wynikające z przemian demograficznych, które w perspektywie długoterminowej zaowocują dodatkowym obciążeniem fiskalnym odpowiadającym ok. 4,5% PKB. Niedociągnięcia strukturalne, których nie udało się wyeliminować przed kryzysem, obecnie stały się bardziej wyraziste i wymagają szybkiej reakcji.

Europejskie społeczeństwo dotkliwie odczuwa skutki kryzysu mimo osłony zapewnianej przez systemy opieki socjalnej. Jednym z głównych problemów jest wzrost bezrobocia. Łącznie 9,6% ludności czynnej zawodowo pozostaje bez pracy. W niektórych państwach bezrobocie wśród młodych ludzi może sięgać aż 40%. Szacuje się, że około 80 mln ludzi w Europie żyje poniżej progu ubóstwa.

Kryzys gospodarczy miał skalę globalną, ale jego skutki są bardzo nierównomiernie odczuwane na świecie. O ile wzrost bezrobocia i deficytu publicznego był bardziej gwałtowny w USA niż w UE, przewaga USA w wydajności pracy dodatkowo wzrosła. Problemem pozostaje też konkurencyjność pod względem cen i kosztów. Wschodzące gospodarki wracają na ścieżkę wzrostu szybciej, choć także niektóre z nich stawiają czoła poważnym wyzwaniom gospodarczym. Dlatego UE musi wykorzystać kryzys do podjęcia zdecydowanych kroków w kwestii swojej globalnej konkurencyjności.

Perspektywy

Kryzys może mieć długotrwały wpływ na potencjalny wzrost. Według prognoz średnioterminowy wzrost w Europie pozostanie na niskim poziomie i wynosić będzie około 1,5% do 2020 r. jeśli nie zostaną podjęte działania strukturalne i nie dogonimy pod względem wydajności głównych konkurentów. Ze względu na swoją cykliczną naturę samo ożywienie nie wystarczy, by w Europie gospodarka wróciła do stanu sprzed kryzysu i pozwoliła wyrównać nagromadzony deficyt.

Aby zapobiec stagnacji, nakręcaniu spirali zadłużenia i nagromadzeniu nierówności oraz by zagwarantować swoją konkurencyjność, Europa musi przyspieszyć konsolidowanie finansów publicznych, reformę sektora finansowego oraz rozpocząć już teraz reformy strukturalne.

Dlatego też Rada Europejska przyjęła strategię Europa 2020 określającą ambitne cele na rzecz zapewnienia nowej ścieżki wzrostu¹. Wstępne deklaracje państw członkowskich co do ich celów krajowych w pięciu obszarach uzgodnionych w ramach strategii Europa 2020 jasno wskazują, jaką drogą musi pójść UE, by zrealizować określone przez siebie ambicje.

W przypadku pełnej realizacji strategia ta sprawi, że UE wyjdzie z kryzysu jeszcze silniejsza oraz przekształci się w inteligentną, trwałą i integracyjną gospodarkę zapewniającą wysoki poziom zatrudnienia, wydajności, konkurencyjności i spójności społecznej. Dzięki temu ukształtuje się konkurencyjna społeczna gospodarka rynkowa dwudziestego wieku, zwiększająca zaufanie podmiotów działających na rynku, przedsiębiorstw i obywateli.

Roczna wizja wzrostu gospodarczego inicjuje europejskie półrocze

W tym kontekście UE zdecydowała się także zmienić swój sposób zarządzania gospodarką. W styczniu 2011 r. rozpoczyna się pierwsze europejskie półrocze wstępnej koordynacji polityki, którego otwarciem stanowi niniejsze roczne wizje wzrostu gospodarczego oparte na strategii Europa 2020.

W niniejszej rocznej wizji wzrostu gospodarczego zebrano różne działania mające zasadnicze znaczenie dla wzmocnienia ożywienia gospodarczego w perspektywie krótkoterminowej, dla dotrzymania kroku głównym konkurentom oraz przygotowania UE do realizacji celów wyznaczonych jej w strategii Europa 2020.

Z uwagi na pilny charakter tych kwestii Komisja zdecydowała się zaprezentować 10 priorytetowych działań. Komisja będzie nadal pracować nad szerokim zakresem innych dziedzin polityki, w tym politykami w zakresie handlu oraz szeregiem polityk wewnętrznych.

¹ Zwiększenie poziomu zatrudnienia, zwiększenie inwestycji w badania i rozwój, odpowiedź na zmianę klimatu oraz cele w zakresie energii, poprawa wykształcenia wyższego lub porównywalnych poziomów kształcenia oraz ograniczenie zjawiska przedwczesnego kończenia edukacji, wspieranie włączenia społecznego poprzez ograniczenie ubóstwa.

Nie będą one omawiane w niniejszym dokumencie, w którym Komisja skoncentrowała się na zintegrowanym podejściu do ożywienia gospodarczego i kluczowych środkach jego osiągnięcia w kontekście strategii Europa 2020, z uwzględnieniem trzech głównych dziedzin:

- potrzeby rygorystycznej konsolidacji finansów publicznych w celu większej stabilizacji makroekonomicznej;
- reformy rynku pracy na rzecz wyższego zatrudnienia;
- oraz środków na rzecz wzrostu.

Pierwsze roczna wizja wzrostu gospodarczego ma mieć zastosowanie do całej UE, jednak konieczne będzie dopasowanie go do specyficznej sytuacji poszczególnych państw członkowskich. Proponowany tryb działania na szczególne znaczenie dla strefy euro, borykającej się obecnie z kryzysem związanym z długiem państwowym. Konsolidacja fiskalna, reformy strukturalne oraz środki napędzające wzrost stanowią niezbędne składniki potrzebnej całościowej reakcji strefy euro na kryzys.

Jednak taka całościowa odpowiedź będzie musiała zawierać także inne elementy, np. przegląd Europejskiego Instrumentu Stabilności Finansowej (EFSF). W odniesieniu do tego ostatniego Komisja uważa, że należy zwiększyć jego faktyczny potencjał finansowy oraz zakres działalności. Niniejsza roczna wizja stanowi także wkład w całościową reakcję strefy euro na kryzys związany z długiem państwowym.

Ponadto potrzebne są postępy w ustanowieniu stałego mechanizmu przeciwdziałania kryzysom związanym z długiem państwowym, by zagwarantować pewność i stabilność na rynkach. Nowy europejski mechanizm stabilizacyjny powinien uzupełnić w 2013 r. nowe ramy udoskonalonego zarządzania gospodarczego, zmierzając do efektywnego i rygorystycznego nadzoru ekonomicznego, w tym przeglądu skuteczności obecnych zabezpieczeń finansowych.

Bardziej szczegółowa analiza stanowiąca podstawę oceny Komisji została zawarta w 3 sprawozdaniach towarzyszących niniejszemu komunikatowi oraz obejmuje ocenę wstępnych planów realizacji strategii Europa 2020 na szczeblu państw członkowskich.

I. MAKROEKONOMICZNE UWARUNKOWANIA WZROSTU

1. Rygorystyczna konsolidacja fiskalna

Najpilniejszym zadaniem stojącym przed UE jest przywrócenie zaufania poprzez zapobieżenie wpadnięciu w błędne koło spirali zadłużenia, zakłóceń rynków finansowych oraz niskiego wzrostu gospodarczego. Warunkiem przyszłego wzrostu jest przywrócenie zrównoważonego poziomu wydatków publicznych. Roczne korekty bilansu budżetu strukturalnego na poziomie 0,5% PKB ewidentnie nie wystarczą do obniżenia poziomu zadłużenia do wymaganych 60%. Dlatego konieczna jest bardziej zdecydowana konsolidacja, która powinna być realizowana na podstawie udoskonalonych reguł fiskalnych zaproponowanych przez Komisję.

- Wszystkie państwa członkowskie, szczególnie te objęte procedurą nadmiernego deficytu, powinny w sposób rygorystyczny utrzymywać wzrost wydatków publicznych na poziomie niższym od średnioterminowego wzrostu PKB, traktując przy tym priorytetowo wydatki

sprzyjające trwałemu wzrostowi, w takich dziedzinach jak badania i innowacje, edukacja i energia. Wszystkie państwa członkowskie powinny wykazać, że ich programy stabilizacji lub konwergencji oparte są na ostrożnych prognozach wzrostu i dochodów.

- Państwa członkowskie objęte procedurą nadmiernego deficytu powinny określić ścieżkę wydatków oraz ogólne środki, jakie zamierzają podjąć w celu wyeliminowania nadmiernego deficytu.
- Państwa członkowskie borykające się ze znacznymi strukturalnymi deficytami budżetowymi, bardzo wysokim poziomem zadłużenia publicznego lub bardzo trudną sytuacją finansową powinny podjąć skoncentrowane wysiłki w 2011 r. W przypadku gdy wzrost gospodarczy lub dochody okażą się wyższe niż oczekiwane, należy przyspieszyć konsolidację fiskalną.
- Niektóre państwa członkowskie mogą być zmuszone do podniesienia podatków. Podatki pośrednie mniej hamują wzrost niż podatki bezpośrednie, a rozszerzenie bazy podatkowej jest lepszą opcją niż podniesienie stawek podatkowych. Należy wyeliminować nieuzasadnione subsydia, np. te które szkodzą środowisku.

2. Korekta nierówności makroekonomicznych

Znaczne i utrzymujące się nierówności makroekonomiczne są jednym z głównych słabych punktów, zwłaszcza w strefie euro. Wiele państw członkowskich musi podjąć szybsze działania w celu zaradzenia swojemu brakowi konkurencyjności.

- Państwa członkowskie mające znaczny deficyt obrotów bieżących i wysoki poziom zadłużenia powinny przedstawić konkretne środki korygujące (może to być np. rygorystyczne i długotrwałe hamowanie wzrostu wynagrodzeń, w tym poprzez rewizję klauzul indeksacyjnych w systemie negocjacji zbiorowych).
- Państwa członkowskie mające znaczne nadwyżki na rachunku bieżącym powinny ustalić źródła utrzymującego się niskiego popytu krajowego i podjąć odpowiednie kroki zaradcze (w tym przeprowadzić dalszą liberalizację sektora usług oraz poprawić warunki inwestowania). Jednakże tam gdzie popyt krajowy jest nadal stłumiony ze względu na niewłaściwą politykę lub niewłaściwe funkcjonowanie rynku, należy wdrożyć odpowiednie strategie.

3. Zagwarantowanie stabilności sektora finansowego

Na szczeblu UE konieczne jest dalsze udoskonalenie ram regulacyjnych, natomiast jakość nadzoru powinna być poprawiona przez Europejską Radę ds. Ryzyka Systemowego i europejskie urzędy nadzoru, które rozpoczęły działalność na początku 2011 r. Konieczne jest przyspieszenie restrukturyzacji banków w celu zabezpieczenia stabilności finansowej oraz wsparcia akcji kredytowej dla gospodarki realnej.

- Restrukturyzacja banków, w szczególności tych, które otrzymały znaczące kwoty pomocy państwa, ma zasadnicze znaczenie dla przywrócenia ich długoterminowej rentowności oraz zagwarantowania właściwego funkcjonowania ich działalności kredytowej. Publiczne wsparcie finansowe dla sektora bankowego jako całości powinno być stopniowo wycofywane, przy uwzględnieniu potrzeby ochrony stabilności finansowej.

- Zgodnie z niedawno uzgodnionymi ramami „Bazylea III” banki będą zobowiązane do stopniowego wzmacniania swojej bazy kapitałowej, co pozwoli zwiększyć ich odporność na niekorzystne wstrząsy. Komisja pracuje również nad całościowymi ramami przewyższania kryzysów bankowych. Dodatkowo w 2011 r. przeprowadzony zostanie kolejny, bardziej ambitny i rygorystyczny, ogólnounijny test warunków skrajnych.

II. MOBILIZACJA RYNKÓW PRACY, TWORZENIE MOŻLIWOŚCI ZATRUDNIENIA

Zachodzi ryzyko, że powrotowi na ścieżkę wzrostu nie będzie towarzyszyć dostatecznie dynamiczne tworzenie miejsc pracy. Walka z bezrobociem oraz zapobieganie długotrwałemu wykluczeniu z rynku pracy mają kluczowe znaczenie. Jednym z pięciu unijnych celów strategii Europa 2020 jest podniesienie poziomu zatrudnienia do 75% do 2020 r. Obecne prognozy wskazują, że UE osiągnie poziom o 2-2,4% niższy, co jest możliwe do nadrobienia poprzez przyjęcie środków na rzecz tworzenia miejsc pracy i zwiększenia aktywności zawodowej. Ze względu na starzenie się ludności UE oraz relatywnie niskie wykorzystanie siły roboczej w porównaniu z resztą świata konieczne są reformy, by wesprzeć zdobywanie kwalifikacji oraz stworzyć zachęty do pracy.

4. Zwiększenie atrakcyjności zatrudnienia

Połączenie wysokiego bezrobocia, niskiej aktywności na rynku pracy oraz niższej liczby godzin pracy w porównaniu z innymi częściami świata pogarszają wyniki gospodarcze UE. Niepokojąco niski jest stopień aktywności osób mało zarabiających, ludzi młodych i osób zapewniających drugie źródło dochodów w rodzinie. Osobom w najtrudniejszej sytuacji grozi długotrwałe bezrobocie. W odpowiedzi należy ściślej uzależnić świadczenia od szkoleń i poszukiwania pracy.

- Wszystkie państwa członkowskie powinny dążyć przede wszystkim do odciążenia podatkowego zatrudnienia w celu pobudzenia popytu na pracowników i generowania wzrostu.
- Poprzez systemy korzyści podatkowych, elastyczne warunki pracy oraz zapewnienie opieki nad dziećmi należy dążyć do ułatwienia zatrudnienia osobom zapewniającym drugie źródło dochodów w rodzinie. Należy zintensyfikować wysiłki na rzecz ograniczenia pracy nierejestrowanej poprzez poprawę obowiązujących przepisów oraz przegląd systemów korzyści podatkowych.

5. Reforma systemów emerytalnych

Konsolidacja fiskalna powinna zostać wsparta reformą systemów emerytalnych poprawiającą ich trwałość.

- Państwa członkowskie, które jeszcze tego nie zrobiły, powinny podnieść wiek przechodzenia na emeryturę i powiązać go ze średnim trwaniem życia.
- Państwa członkowskie powinny w pierwszym rzędzie ograniczyć możliwość wcześniejszego przechodzenia na emeryturę oraz wykorzystać specjalnie ukierunkowane zachęty na rzecz zatrudniania starszych pracowników oraz wspierania uczenia się przez całe życie.

- Państwa członkowskie powinny wspierać rozwój systemów uzupełniającego prywatnego oszczędzania, by zwiększyć wysokość emerytur.
- Ze względu na przemiany demograficzne państwa członkowskie powinny unikać przyjmowania środków dotyczących ich systemów emerytalnych, które podważają długoterminową równowagę i adekwatność ich finansów publicznych.
- Komisja dokona przeglądu dyrektywy o funduszach emerytalnych² oraz przedstawi nowe środki w nawiązaniu do zielonej księgi o emeryturach przedstawionej w 2010 r.

6. Powrót bezrobotnych do zatrudnienia

Europejskie systemy opieki socjalnej chroniły ludzi podczas kryzysu. Jednakże w momencie, w którym zapanuje ożywienie, świadczenia dla osób bezrobotnych powinny zostać poddane przeglądowi, by zagwarantować zapewnienie zachęty do pracy, uniknięcie zjawiska uzależnienia od świadczeń oraz wspieranie dostosowania do cykli koniunkturalnych.

- Państwa członkowskie powinny zaprojektować świadczenia w taki sposób, by zachęcały bezrobotnych do powrotu do pracy lub podejmowania samozatrudnienia poprzez ograniczenia czasu ich wypłacania oraz ściślejsze powiązanie świadczeń ze szkoleniami i poszukiwaniem pracy.
- Państwa członkowskie powinny zapewnić opłacalność pracy poprzez lepsze uzgodnienie poziomu podatków dochodowych (w szczególności w przypadku niskich dochodów) oraz świadczeń dla osób bezrobotnych.
- Państwa członkowskie powinny dostosować swoje systemy ubezpieczenia od utraty pracy do cykli gospodarczych, tak by ochrona ulegała wzmocnieniu w okresie spowolnienia gospodarczego.

7. Wyważenie bezpieczeństwa i elastyczności

W niektórych państwach członkowskie przepisy chroniące zatrudnienie wprowadzają sztywne reguły na rynku pracy, co zapobiega zwiększonej aktywności na tym rynku. Takie przepisy powinny zostać znowelizowane, by zmniejszyć nadmierną ochronę pracowników zatrudnionych na stałe oraz zapewnić ochronę osobom pozostającym poza rynkiem pracy lub na jego marginesie. Równocześnie konieczne jest ograniczenie zjawiska przedwczesnego kończenia edukacji oraz poprawa osiągnięć edukacyjnych, by pomóc młodym ludziom w wejściu na rynek pracy.

- Państwa członkowskie powinny wprowadzić większą liczbę umów na czas nieokreślony³, by zastąpić obecne tymczasowe i niepewne umowy celem poprawy perspektyw zatrudnienia dla nowych pracowników.

² Dyrektywa 2003/41/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami (Dz.U. L 235 z 23.9.2003, s. 10).

³ Zgodnie z propozycją Komisji w jej dokumencie „Projekt przewodni Europy 2020 na rzecz nowych umiejętności i miejsc pracy” - COM(2010) 682 wersja ostateczna/2, 26.11.2010.

- Państwa członkowskie powinny uprościć swoje systemy uznawania kwalifikacji zawodowych, by ułatwić swobodny przepływ obywateli, pracowników i naukowców.

III. PIERWSZEŃSTWO ŚRODKÓW NA RZECZ WZROSTU

UE zrealizuje ambitne cele Europy 2020 w zakresie trwałego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu, jeżeli w pierwszej kolejności zrealizuje pilne reformy strukturalne na rynkach usług i produktów w celu poprawy otoczenia biznesowego. Aby zachować konkurencyjność w zglobalizowanej gospodarce państwa członkowskie muszą w trybie pilnym rozpocząć głębokie reformy strukturalne niezbędne do poprawy jakości naszych badań oraz potencjału innowacyjnego, przekuwając koncepcje na produkty i usług odpowiadające zapotrzebowaniu szybko rozwijających się rynków, korzystając z przewagi technologicznej naszego przemysłu oraz pomagając MŚP we wzroście i internacjonalizacji. W ramach unijnej agendy reform należy również wykorzystać nowe źródła wzrostu, zmieniając ograniczenia tradycyjnego modelu rozwoju opartego na zasobach w nowe możliwości gospodarcze poprzez bardziej efektywne wykorzystywanie zasobów. Należy również wykorzystać pionierski charakter osiągnięć UE w zakresie konkurencyjnych ekologicznych towarów i usług.

Jak już zaznaczono w komunikacie w sprawie Aktu o jednolitym rynku, jednolity rynek może być istotnym źródłem wzrostu, o ile podjęte zostaną szybkie decyzje o usunięciu pozostałych barier. Dlatego też, dla wzmocnienia go, Komisja w okresie 2011-2012 jako priorytet w Akcie o jednolitym rynku traktować będzie środki na rzecz zwiększenia wzrostu wymienione poniżej.

8. Wykorzystanie potencjału jednolitego rynku

Na jednolitym rynku nadal występują poważne bariery utrudniające wejście na rynek oraz rozwój przedsiębiorczości. Usługi transgraniczne stanowią jedynie 5% PKB, mniej niż jedną trzecią obrotu towarami, a tylko 7% konsumentów dokonuje zakupów internetowych ze względu na liczne ograniczenia, które hamują rozwój transgranicznej sprzedaży w Internecie.

- Wszystkie państwa członkowskie powinny w pełni wdrożyć dyrektywę usługową. Komisja ocenia obecnie poziom jej wdrożenia oraz możliwości wprowadzenia kolejnych środków napędzających wzrost poprzez dalsze otwarcie sektora usługowego.
- Państwa członkowskie powinny zidentyfikować i usunąć nieuzasadnione ograniczenia w zakresie usług specjalistycznych, takie jak kontyngenty i podmioty zatrudniające wyłącznie członków określonego związku, łącznie z ograniczeniami w zakresie sektora detalicznego, takimi jak nadmierne ograniczenia godzin otwarcia i lokalizacji.
- Komisja proponuje w 2011 r. środki mające znieść geograficzne zróżnicowanie w handlu elektronicznym w ramach jednolitego rynku. Proponuje również europejskie ramy własności intelektualnej, ponieważ należą one do kluczowych czynników rozwoju zarówno handlu elektronicznego, jak i sektorów cyfrowych.
- Oprócz forsowania zakończenia rundy dauhańskiej Komisja posunie naprzód negocjacje dotyczące umów o wolnym handlu z takimi partnerami jak Indie, Kanada i Mercosur, oraz zintensyfikuje działania na rzecz uzyskania spójności regulacyjnej z głównymi partnerami, jak również zwiększy symetrię w dostępie do rynków zamówień publicznych w krajach rozwijających się oraz dużych gospodarkach rynków wschodzących.

- W 2011 r. zaproponowane zostaną przepisy mające umożliwić szybkie i interoperacyjne ustanawianie norm, w tym dotyczących technologii informacyjno-komunikacyjnych (TIK).
- Kwestia opodatkowania jest drażliwa, ale trzeba dążyć do dalszych postępów w tej dziedzinie. Wiąże się z tym istotny potencjał gospodarczy mogący napędzić wzrost i tworzenie miejsc pracy, ograniczyć obciążenia administracyjne oraz usunąć przeszkody na jednolitym rynku. Należy wyeliminować opodatkowanie niekorzystne dla transgranicznego handlu i inwestycji. W szczególności Komisja proponuje w 2011 r. środki na rzecz modernizacji systemu VAT, wprowadzenie wspólnej skonsolidowanej podstawy podatku od osób prawnych oraz opracowanie skoordynowanego europejskiego podejścia do opodatkowania sektora finansowego. Postępy w opodatkowaniu oznaczają również zmniejszenie opodatkowania pracy do niezbędnego minimum oraz dostosowanie europejskich ram opodatkowania energii zgodnie z unijnymi celami w dziedzinie energii i klimatu.

9. Przyciągnięcie prywatnego kapitału do finansowania wzrostu

Niezbędne są innowacyjne rozwiązania, by pilnie pozyskać większy udział prywatnych unijnych i zagranicznych oszczędności.

- Komisja przedstawi wnioski dotyczące unijnych obligacji projektowych mających pomóc w połączeniu publicznego i prywatnego finansowania na rzecz priorytetowych inwestycji, w szczególności w dziedzinie energii, transportu i TIK. Komisja włączy te innowacyjne instrumenty finansowania także do swoich przyszłych wniosków dotyczących kolejnych wieloletnich ram finansowych.
- Aby ułatwić MŚP i nowym innowacyjnym firmom dostęp do finansowania Komisja przedstawi propozycje mające umożliwić funduszom kapitału podwyższonego ryzyka zarejestrowanym w jednym państwie członkowskim swobodną działalność w całej UE oraz wyeliminować przeszkody podatkowe dla działalności transgranicznej.

10. Zapewnienie przystępnej ceny energii

Energia należy do głównych zmiennych decydujących o wzroście. Dla przedsiębiorstw ceny energii stanowią podstawowy składnik kosztów. Dla konsumentów rachunki za energię stanowią istotną pozycję w domowym budżecie oraz szczególne wyzwanie dla gospodarstw domowych o niskich dochodach. Obecne plany państw członkowskich stwarzają ryzyko, że określony w strategii Europa 2020 cel zakładający zwiększenie ogólnej efektywności energetycznej o 20% nie zostanie zrealizowany. Efektem byłyby stracone szanse na wzrost w wielu sektorach i regionach oraz mniejsze możliwości tworzenia miejsc pracy.

- Państwa członkowskie powinny szybko i w pełni wdrożyć trzeci pakiet energetyczny rynku wewnętrznego.
- Państwa członkowskie muszą prowadzić bardziej aktywną politykę w dziedzinie efektywności energetycznej. Pozwoli to uzyskać znaczące oszczędności oraz stworzyć miejsca pracy w sektorze budownictwa i usług.
- W 2011 r. Komisja proponuje inicjatywy mające zapewnić postępy w zakresie infrastruktury transportowej, energetycznej lub telekomunikacyjnej niezbędne do ustanowienia naprawdę zintegrowanego jednolitego rynku.

- Komisja opracowuje ogólnounijne normy dotyczące efektywnych energetycznie produktów, aby pomóc w ekspansji rynków innowacyjnych produktów i technologii.

Gwarancja realizacji

Najpilniejszym zadaniem w latach 2011-2012 jest zapobieżenie wpadnięciu w błędne koło spirali zadłużenia, zakłóceń rynków finansowych oraz niskiego wzrostu gospodarczego. Pierwszym priorytetem niniejszego rocznej wizji wzrostu gospodarczego jest stworzenie solidnych podstaw polityk budżetowych poprzez rygorystyczną konsolidację fiskalną, oraz przywrócenie normalnego funkcjonowania sektora finansowego. Drugim priorytetem jest szybkie ograniczenie bezrobocia poprzez reformy rynku pracy. Jednak realizacja tych dwóch priorytetów nie przyniesie skutków bez jednoczesnego niezwłocznego skoncentrowania wysiłków na wzroście.

Takie polityki miałyby również pozytywny wpływ na konsolidację budżetową, zapewniając wyższe przychody z podatków oraz mniejsze wydatki publiczne na strefę socjalną, jak również pomagając zmniejszyć ryzyko przyszłych zachwiania równowagi makroekonomicznej. Reformy strukturalne przyniosą zyski już w krótkim terminie: reformy rynku produktów i rynku pracy przynoszą wzrost produkcji oraz zatrudnienia.

Handel jest silnym czynnikiem napędowym wzrostu. Istnieje znaczny niewykorzystany potencjał w zakresie eksportu unijnych towarów i usług, jednak europejski eksport dotkliwie odczuł załamanie światowego handlu. Pozytywne wyniki eksportowe niektórych państw członkowskich pokazują, że sukces na światowych rynkach zależy nie tylko od konkurencyjności cenowej, lecz także od szerszego zakresu czynników, takich jak specjalizacja sektorowa, innowacje oraz poziom umiejętności, które podnoszą realną konkurencyjność.

W swojej pierwszej rocznej wizji Komisja określiła 10 działań opartych na strategii Europa 2020, które UE powinna zrealizować w latach 2011-2012. Proponuje ona, by na ich podstawie Rada Europejska uzgodniła, że państwa członkowskie powinny zobowiązać się do realizacji tych 10 działań. Ze względu na wzajemne zależności między państwami członkowskimi, w szczególności w strefie euro, wstępna koordynacja ze strony Rady stanowi konieczny element europejskiego półrocza.

W oparciu o wytyczne Rady Europejskiej państwa członkowskie powinny przedstawić do połowy kwietnia swoje krajowe zobowiązania w swoich średnioterminowych strategiach budżetowych w ramach programów stabilności lub konwergencji oraz określić w swoich krajowych programach reform środki potrzebne do konkretyzacji kompleksowej odpowiedzi na kryzys opartej na strategii Europa 2020. Na podstawie zaleceń Komisji Rada wyda przed latem wytyczne polityczne dla poszczególnych państw członkowskich, które państwa te powinny uwzględnić przygotowując swoje budżety na 2012 r. oraz realizując swoje polityki wzrostu. W duchu zintegrowanego podejścia do koordynacji polityki Rada oceni łącznie strategie w dziedzinie podatków i wzrostu, analizując ich ambicje, spójność oraz skutki na szczeblu UE, w tym w kontekście współzależności w ramach strefy euro.

Komisja proponuje, by podczas przyszłych posiedzeń Rady Europejskiej regularnie poddawano przeglądowi ich realizację, w celu ustalenia luk na szczeblu państw członkowskich i szczeblu UE oraz szybkiego uzgodnienia środków korygujących. Propozycje określone w niniejszym komunikacie wystarczą już do tego, by na kolejnym posiedzeniu Rady Europejskiej podjęto konkretne kroki na rzecz kontynuowania i przyspieszenia

wysiłków na rzecz szybkiego powrotu na ścieżkę wzrostu i przyspieszenia go, oraz uzgodniono harmonogram realizacji całościowej odpowiedzi na kryzys. W odniesieniu do tego harmonogramu Rada Europejskie uzgodniła już dwa terminy: do marca mają zostać ukończone prace nad stałym europejskim mechanizmem stabilizacyjnym, a do czerwca prace nad pakietem legislacyjnym mającym poprawić zarządzanie gospodarcze w UE. W międzyczasie publikacja rezultatów nowego testu warunków skrajnych dostarczy wskazówek odnośnie do strategii, którą należy przyjąć, by dokończyć naprawę sektora bankowego.

Niniejsza pierwsza roczna wizja wzrostu gospodarczego zostanie również przekazana Parlamentowi Europejskiemu i pozostałym instytucjom, jak również parlamentom krajowym.